

HRVATSKI SABOR

1454

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O BIOGORIVIMA ZA PRIJEVOZ

Prolašavam Zakon o biogorivima za prijevoz, kojega je Hrvatski sabor donio na sjednici 22. svibnja 2009. godine.

Klasa: 011-01/09-01/73

Urbroj: 71-05-03/1-09-2

Zagreb, 28. svibnja 2009.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON

O BIOGORIVIMA ZA PRIJEVOZ

I. OPĆE ODREDBE

Predmet

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje proizvodnja, trgovina i skladištenje biogoriva i drugih obnovljivih goriva (u daljnjem tekstu: biogoriva), korištenje biogoriva u prijevozu, donošenje programa i planova za poticanje proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, ovlasti i odgovornosti za utvrđivanje i provođenje politike poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu te mjere poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu.

Svrha

Članak 2.

Svrha je ovoga Zakona ostvarivanje ciljeva održivog razvoja u oblasti prijevoza: smanjenje negativnih utjecaja na okoliš, poboljšanje sigurnosti opskrbe gorivom na ekološki prihvatljiv način, zadovoljavanje potreba potrošača za gorivom i ispunjavanje međunarodnih obveza Republike Hrvatske u području smanjenja emisija stakleničkih

plinova, i to poticanjem proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu kao zamjenu za dizelsko gorivo ili motorni benzin.

Supsidijarnost

Članak 3.

Na odnose koji nisu uređeni ovim Zakonom supsidijarno se primjenjuju posebni propisi kojima se uređuje: energetika, zaštita okoliša, zaštita zraka, zaštita od opasnih kemikalija, gospodarenje otpadom, Fond za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost, tehnički zahtjevi za proizvode i ocjena sukladnosti, prijevoz u cestovnom prometu i obalnom pomorskom prijevozu, poljoprivreda, državna potpora, državna potpora u poljoprivredi i ribarstvu, državni inspektorat, državna uprava, lokalna i područna (regionalna) samouprava, proračun, porezi i trošarine, opći upravni postupak i drugi propisi u vezi s proizvodnjom i korištenjem goriva za pogon motornih vozila i brodova.

Definicije pojmova

Članak 4.

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. *biogorivo* je tekuće ili plinovito gorivo za pogon motornih vozila i brodova za potrebe prijevoza, proizvedeno iz biomase,
2. *biomasa* je biorazgradivi dio proizvoda, otpada i ostataka proizvedenih u poljoprivredi (uključujući tvari biljnoga i životinjskoga podrijetla), u šumarstvu i srodnim industrijama, kao i biorazgradivi dio industrijskoga i komunalnoga otpada,
3. *druga obnovljiva goriva* su goriva, osim biogoriva, koja potječu iz obnovljivih izvora energije, u skladu s propisima koji uređuju proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora, a koriste se za potrebe prijevoza,
4. *energijska vrijednost* je donja ogrjevnost goriva,
5. *distributer* je pravna ili fizička osoba koja u lancu nabave stavlja gorivo na tržište kao dizelsko gorivo ili motorni benzin, biogorivo ili mješavinu dizelskog goriva ili motornog benzina s biogorivom i osigurava provedbu postupaka ocjene sukladnosti goriva s propisanim tehničkim zahtjevima za kakvoću goriva prije stavljanja na tržište ili u uporabu, u skladu s posebnim zakonom koji uređuje zaštitu zraka i posebnim zakonom koji uređuje tehničke zahtjeve za proizvode i ocjenu sukladnosti,
6. *javni sektor* je proračunski i izvanproračunski korisnik državnog proračuna, proračunski i izvanproračunski korisnik proračuna jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, trgovačko društvo i pravna osoba u kojoj Republika Hrvatska odnosno jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima odlučujući utjecaj na upravljanje,
7. *kakvoća goriva* je kakvoća propisana posebnim propisima za goriva,
8. *Fond za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost* je pravna osoba s javnim ovlastima osnovana posebnim zakonom (u daljnjem tekstu: Fond),
9. *gorivo* je gorivo za pogon motornih vozila i brodova za potrebe prijevoza, u skladu s propisom koji uređuje kakvoću goriva,

10. *mehanizmi poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva* su opći instrumenti koje koristi Vlada ili tijela državne uprave, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ili javne ustanove kako bi stvorili okvir podrške ili poticaja za sudionike tržišta da proizvode i koriste biogorivo za potrebe prijevoza,

11. *Hrvatska energetska regulatorna agencija* je tijelo nadležno za regulaciju energetskih djelatnosti osnovano posebnim zakonom (u daljnjem tekstu: Agencija),

12. *Hrvatski operator tržišta energije, d.o.o., Zagreb* je pravna osoba s javnim ovlastima, čije udjele u cijelosti drži Republika Hrvatska, s pravima i dužnostima davatelja novčanih poticaja za proizvodnju biogoriva uređenim ovim Zakonom i posebnim propisima (u daljnjem tekstu: Operator tržišta),

13. *korisnik goriva u javnom prijevozu* je domaći prijevoznik ili brodar koji kao krajnji korisnik obavlja javni i/ili posebni linijski prijevoz, u skladu s posebnim zakonom koji uređuje prijevoz u cestovnom prometu ili u obalnom pomorskom prometu,

14. *korisnik novčanih poticaja za proizvodnju biogoriva* je proizvođač koji ima dozvolu za obavljanje djelatnosti proizvodnje biogoriva i ispunjava druge uvjete utvrđene ovim Zakonom i provedbenim propisima (u daljnjem tekstu: korisnik poticaja),

15. *krajnji korisnik* je fizička ili pravna osoba koja koristi biogorivo za pogon motornog vozila ili broda ili koristi energiju transformiranu iz obnovljivih izvora,

16. *praćenje količine biogoriva stavljene na tržište ili u uporabu* (u daljnjem tekstu: monitoring količine biogoriva) je postupak utvrđivanja količine biogoriva stavljenog na tržište ili u uporabu koji uključuje neposrednu provjeru tehnoloških postupaka dodavanja biogoriva naftnom gorivu, provjeravanje isprava o sukladnosti na osnovi kojih proizvođači goriva jamče za količinu biogoriva u dizelskom gorivu ili motornom benzinu i utvrđivanje količine biogoriva u pojedinim pošiljkama goriva, odnosno provjeravanje dokumentacije koja prati pošiljku goriva po postupku utvrđenom u programu monitoringa količine biogoriva,

17. *ministar* je ministar nadležan za energetiku (u daljnjem tekstu: ministar),

18. *ministarstvo* je središnje tijelo državne uprave nadležno za energetiku (u daljnjem tekstu: Ministarstvo),

19. *nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva* je minimalni planirani cilj stavljanja na tržište biogoriva za potrebe prijevoza u Republici Hrvatskoj, a određuje se kao postotak udjela biogoriva na tržištu u jednoj godini na temelju izračuna energijske vrijednosti svih dizelskih goriva i motornog benzina za potrebe prijevoza na tržištu uzimajući u obzir propisane energijske vrijednosti i gustoću goriva,

20. *naknada za poticanje proizvodnje biogoriva* je namjenska naknada koju prikuplja Operator tržišta za isplatu novčanih poticaja korisniku poticaja,

21. *obveznik plaćanja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva* je distributer koji stavlja na tržište dizelsko gorivo ili motorni benzin za pogon motornih vozila ili brodova koji se, po posebnom zakonu koji uređuje trošarine, smatra trošarinskim obveznikom,

22. *obveznik stavljanja biogoriva na tržište* je distributer koji stavlja na tržište dizelsko gorivo ili motorni benzin za pogon motornih vozila ili brodova koji se, po posebnom zakonu koji uređuje trošarine, smatra trošarinskim obveznikom,

23. *ovlaštena osoba za provedbu monitoringa količine biogoriva* je osoba koja je to ovlaštenje stekla po propisu kojim se uređuju zahtjevi za kakvoću goriva (u daljnjem tekstu: ovlaštena osoba za monitoring količine biogoriva),

24. *posebna naknada za okoliš* je prihod Fonda, a plaća je obveznik stavljanja biogoriva na tržište koji propusti ispuniti obvezu stavljanja biogoriva na tržište,

25. *pošiljka biogoriva* je određena količina goriva koju distributer dostavlja autocisternom, željezničkom cisternom ili brodom do prodajnog mjesta,

26. *proizvođač* je pravna ili fizička osoba koja proizvodi biogorivo. Proizvođač se smatra distributerom kada stavlja proizvod na tržište,

27. *stavljanje na tržište* je puštanje u promet i/ili potrošnju dizelskog goriva ili motornog benzina ili biogoriva ili mješavine dizelskog goriva ili motornog benzina za pogon motornih vozila ili brodova u skladu s posebnim zakonom koji uređuje trošarine, posebnim zakonom koji uređuje zaštitu zraka i posebnim zakonom koji uređuje tehničke zahtjeve za proizvode i ocjenu sukladnosti,

28. *trgovac* je pravna ili fizička osoba koja kupuje i prodaje biogorivo ili mješavinu biogoriva i dizelskog goriva ili motornog benzina,

29. *uvoznik* je trgovac na veliko biogorivom koji stavlja na tržište u Republici Hrvatskoj biogorivo ili mješavinu biogoriva i dizelskog goriva ili motornog benzina proizvedenih u drugoj državi.

(2) U smislu ovoga Zakona sljedeći proizvodi se smatraju biogorivima:

1. *biodimetileter* je dimetileter koji se proizvodi od biomase, da bi se koristio kao biogorivo,

2. *biodizel* je metilni ester masnih kiselina (FAME) koji se proizvodi od biljnog ili životinjskog ulja, koji ima svojstva dizela, da bi se koristio kao biogorivo,

3. *bioetanol* je etanol koji se proizvodi od biomase i/ili biorazgradivoga dijela otpada, da bi se koristio kao biogorivo,

4. *biometanol* je metanol koji se proizvodi od biomase, da bi se koristio kao biogorivo,

5. *bioplin* je plinovito gorivo koje se proizvodi od biomase i/ili od biorazgradivoga dijela otpada, koje se može pročistiti do kvalitete prirodnoga plina, da bi se koristilo kao biogorivo za umješavanje s prirodnim plinom ili generatorski plin,

6. *biovodik* je vodik koji se proizvodi od biomase, i/ili od biorazgradivoga dijela otpada, da bi se koristio kao biogorivo,

7. *bio-ETBE (etil-ter-butil-eter)* je ETBE koji se proizvodi na bazi bioetanola. Volumni postotak bio-ETBE-a koji se priznaje kao biogorivo uređuje se propisom o kakvoći biogoriva,

8. *bio-MTBE (metil-ter-butil-eter)* je gorivo koje se proizvodi na bazi biometanola. Volumni postotak bio-MTBE-a koji se priznaje kao biogorivo uređuje se propisom o kakvoći biogoriva,

9. *čisto biljno ulje* je ulje koje se proizvodi od biljaka uljarica prešanjem, ekstrakcijom ili sličnim postupcima, sirovo ili rafinirano, ali kemijski neizmijenjeno, u slučajevima kada

je kompatibilno s određenim tipovima motora i odgovarajućim uvjetima glede emisije,

10. *sintetička biogoriva* su sintetički ugljikovodici ili mješavine ugljikovodika koji su proizvedeni od biomase.

II. DJELATNOSTI

Proizvodnja, trgovina i skladištenje biogoriva

Članak 5.

(1) Energetske djelatnosti, u smislu ovoga Zakona, su:

1. proizvodnja biogoriva,
2. trgovina na veliko biogorivom,
3. trgovina na malo biogorivom,
4. skladištenje biogoriva.

(2) Dozvola Agencije nije potrebna za obavljanje sljedećih djelatnosti:

1. proizvodnja biogoriva koje se proizvodi isključivo za vlastite potrebe ili se proizvodi energija do 1 TJ godišnje,
2. trgovina na malo biogorivom,
3. skladištenje biogoriva isključivo za vlastite potrebe.

III. STAVLJANJE BIOGORIVA NA TRŽIŠTE

Članak 6.

Biogoriva se mogu staviti na tržište kao čista biogoriva ili kao biogoriva umiješana u dizelsko gorivo ili motorni benzin samo ako zadovoljavaju propisane tehničke zahtjeve za kakvoću goriva utvrđene u postupku ocjene sukladnosti i ako su označena u skladu s propisima o kakvoći goriva.

IV. PROGRAMI I PLANOVI POTICANJA PROIZVODNJE I KORIŠTENJA BIOGORIVA

Nacionalni program

Članak 7.

(1) Nacionalni program poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu je planski dokument koji se donosi za vrijeme od deset godina, u skladu sa strategijom energetskog razvitka, strategijom održivog razvitka, strategijom poljoprivrede i nacionalnim šumarskim programom, kojim se utvrđuje politika poticanja povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: Nacionalni program).

(2) Nacionalni program sadrži prikaz i ocjenu stanja na tržištu goriva za prijevoz i području zaštite zraka, usporedne analize, dugoročne ciljeve, uključujući nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva, mjere za poticanje povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu te druge potrebne podatke.

(3) Nacionalni program priprema Ministarstvo, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za šumarstvo, ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije, a donosi ga Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada).

Nacionalni cilj

Članak 8.

(1) Nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva je minimalni planirani cilj stavljanja na tržište biogoriva za potrebe prijevoza u Republici Hrvatskoj, a određuje se kao postotak udjela biogoriva na tržištu u jednoj godini na temelju izračuna energijske vrijednosti svih dizelskih goriva i motornih benzina za potrebe prijevoza na tržištu uzimajući u obzir propisane prosječne energijske vrijednosti i gustoću goriva.

(2) Prosječne energijske vrijednosti i gustoću goriva propisuje ministar pravilnikom.

(3) Za izračun i utvrđivanje ispunjenja nacionalnog cilja ne uzima se u obzir količina dizelskog goriva ili motornog benzina koju pojedini distributer stavlja na tržište radi punjenja obveznih zaliha nafte i naftnih derivata, u skladu s posebnim zakonom koji uređuje tržište nafte i naftnih derivata niti ona količina dizelskog goriva ili motornog benzina koju stavlja na tržište za obrambene potrebe Hrvatske vojske ili za namjene u skladu s međunarodnim obvezama Republike Hrvatske.

Nacionalni akcijski plan

Članak 9.

(1) Nacionalni akcijski plan poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu je planski dokument koji se donosi za vrijeme od tri godine, u skladu s nacionalnim programom, kojim se utvrđuje provedba politike povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: Nacionalni akcijski plan).

(2) Nacionalni akcijski plan sadrži ciljeve, uključujući nacionalni cilj stavljanja na tržište biogoriva, mjere za poticanje povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, nositelje aktivnosti, rokove, izvore i proračun potrebnih sredstava te druge potrebne podatke.

(3) Nacionalni akcijski plan priprema Ministarstvo, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za šumarstvo, ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije, a donosi ga Vlada.

Izvješće o provedbi Nacionalnog akcijskog plana

Članak 10.

(1) Izvješće o provedbi Nacionalnog akcijskog plana podnosi se jednom godišnje. Izvješće priprema Ministarstvo, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za šumarstvo,

ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije, a usvaja ga Vlada do kraja svibnja tekuće godine za prethodnu godinu.

(2) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka sadrži analizu ostvarenja ciljeva u prethodnoj godini, uključujući ostvarenje nacionalnog cilja stavljanja na tržište biogoriva, a u slučaju znatnijih odstupanja od planiranih ciljeva i prijedlog izmjena i dopuna Nacionalnog akcijskog plana.

(3) U izvješću iz stavka 1. ovoga članka, posebno moraju biti sadržani podaci o:

1. mjerama koje su poduzete radi poticanja upotrebe biogoriva u prijevozu u zamjenu za dizelsko gorivo ili motorni benzin,

2. nacionalnim sredstvima alociranim za proizvodnju biomase za upotrebu u energetske svrhe različite od prijevoza,

3. ukupnoj prodaji goriva za prijevoz i udjelu čistih ili umiješanih biogoriva stavljenih na tržište u prethodnoj godini. Po potrebi izvješće će sadržavati podatke o uvjetima opskrbe naftom i naftnim derivatima koji su utjecali na prodaju biogoriva,

4. drugi podaci u skladu s propisima koji čine pravnu stečevinu Europske unije.

(4) Izvješće koje će sadržavati podatke iz stavka 3. ovoga članka, Republika Hrvatska dostavlja Europskoj komisiji najkasnije do kraja lipnja tekuće godine za prethodnu godinu.

Program županije i velikog grada

Članak 11.

(1) Program poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu županije i velikog grada je planski dokument koji se donosi za vrijeme od tri godine, u skladu s Nacionalnim programom i Nacionalnim akcijskim planom, kojim se utvrđuje politika poticanja povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu na području županije i velikog grada (u daljnjem tekstu: program županije i velikog grada).

(2) Program županije i velikog grada sadrži prikaz i ocjenu stanja te potrebe tržišta u potrošnji goriva za prijevoz na području županije i velikog grada, usporedne analize, dugoročne ciljeve, mjere za poticanje povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu te druge potrebne podatke.

(3) Program županije i velikog grada predlaže izvršno tijelo, a donosi predstavničko tijelo županije i velikog grada. Županija i veliki grad su dužni do kraja rujna tekuće godine dostaviti Program županije i velikog grada Ministarstvu koji će važiti tri godine.

Plan županije i velikog grada

Članak 12.

(1) Plan poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu županije i velikog grada je planski dokument koji se donosi za vrijeme od jedne godine, u skladu s programom županije i velikog grada, kojim se utvrđuje provedba politike povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu na području županije i velikog grada (u daljnjem tekstu: godišnji plan županije i velikog grada).

(2) Godišnji plan županije i velikog grada sadrži ciljeve, mjere za poticanje povećanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu na području županije i velikog grada, izvore sredstava, nositelje aktivnosti, rokove, izvore i proračun potrebnih sredstava te druge potrebne podatke.

(3) Godišnji plan županije i velikog grada predlaže izvršno tijelo, a donosi ga predstavničko tijelo županije i velikog grada. Županija i veliki grad su dužni do kraja veljače tekuće godine dostaviti Ministarstvu godišnji plan županije i velikog grada.

Izješće o provedbi programa županije i velikog grada

Članak 13.

(1) Prije donošenja godišnjeg plana županije i velikog grada, predstavničko tijelo županije i velikog grada usvaja godišnje izvješće o provedbi programa županije i velikog grada koje podnosi izvršno tijelo županije i velikog grada do kraja veljače tekuće godine za prethodnu godinu.

(2) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka sadrži analizu ostvarenja ciljeva u prethodnoj godini na području županije i velikog grada i prijedloge mjera za tekuću godinu.

(3) Županija i veliki grad su dužni do kraja travnja tekuće godine dostaviti Ministarstvu izvješće iz stavka 1. ovoga članka.

Program obveznika stavljanja biogoriva na tržište

Članak 14.

(1) Program obveznika stavljanja biogoriva na tržište je planski dokument obveznika stavljanja biogoriva na tržište koji se donosi za vrijeme od tri godine u skladu s Nacionalnim akcijskim planom, (u daljnjem tekstu: program obveznika) koji sadrži sljedeće podatke:

1. predviđene godišnje količine i vrste goriva koje namjerava staviti na tržište,
2. predviđene godišnje količine biogoriva i vrste biogoriva koje namjerava staviti na tržište,
3. prosječni godišnji udio biogoriva u pojedinoj vrsti goriva koje namjerava staviti na tržište,
4. druge podatke o distribuciji biogoriva.

(2) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište je dužan do kraja listopada tekuće godine dostaviti Ministarstvu program obveznika koji će važiti tri godine. Program se dostavlja Ministarstvu u elektroničkom ili pisanom obliku na obrascu propisanom pravilnikom iz stavka 3. ovog članka.

(3) Pravilnik o mjerama za poticanje korištenja biogoriva koji donosi ministar propisuje način izrade programa i plana obveznika stavljanja biogoriva na tržište, vođenja registra obveznika stavljanja biogoriva na tržište, vođenja evidencija o stavljanju biogoriva na tržište, izrade izvješća obveznika stavljanja biogoriva na tržište i odgovarajuće obrasce, vođenja registra korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru, vođenja evidencija korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru o broju i vrsti unajmljenih ili novokupljenih vozila ili brodova koji koriste biogoriva, izrade izvješća

korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru o korištenju biogoriva u prijevozu te odgovarajuće obrasce i druge uvjete o načinu primjene mjera za poticanje korištenja biogoriva.

(4) Pravilnikom iz stavka 3. ovog članka utvrđuje se i način izračuna postotka udjela biogoriva na tržištu u jednoj godini uzimajući u obzir energijske vrijednosti svih dizelskih goriva i motornih benzina za potrebe prijevoza na tržištu i propisane prosječne energijske vrijednosti i gustoću goriva, a služi za određivanje nacionalnog cilja stavljanja na tržište biogoriva.

Plan obveznika stavljanja biogoriva na tržište

Članak 15.

(1) Plan obveznika stavljanja biogoriva na tržište je planski dokument obveznika stavljanja biogoriva na tržište koji se donosi za vrijeme od jedne godine, a utvrđuje provedbu programa obveznika (u daljnjem tekstu: godišnji plan obveznika) i sadrži sljedeće podatke:

1. predviđene godišnje količine i vrste goriva koje namjerava staviti na tržište,
2. predviđene godišnje količine biogoriva i vrste biogoriva koje namjerava staviti na tržište,
3. prosječni godišnji udio biogoriva u pojedinoj vrsti goriva koje namjerava staviti na tržište,
4. predviđeni način i mjesto isporuke biogoriva krajnjim korisnicima,
5. druge podatke o distribuciji biogoriva važne za provođenje monitoringa količine biogoriva.

(2) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište je dužan do kraja listopada tekuće godine dostaviti Ministarstvu godišnji plan obveznika. Plan se dostavlja Ministarstvu u elektroničkom i pisanom obliku na propisanom obrascu.

V. OVLASTI MINISTARSTVA

Ministarstvo

Članak 16.

(1) U pripremi i provođenju politike poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu Ministarstvo, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za šumarstvo, ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije, ima sljedeće ovlasti:

1. priprema Nacionalni program i Nacionalni akcijski plan,
2. ocjenjuje učinak provedbe programa i mjera za poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, a posebno Nacionalnog programa i Nacionalnog akcijskog plana,
3. priprema izvješće o provedbi Nacionalnog programa i Nacionalnog akcijskog plana,

4. provodi politiku Vlade u području poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu.

(2) U pripremi i provođenju politike poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, Ministarstvo:

1. vodi sustav praćenja proizvodnje i ostvarenja ciljeva u korištenju biogoriva u prijevozu te izrađuje i objavljuje izvješća o postignutim rezultatima,

2. ostvaruje međunarodnu suradnju Republike Hrvatske u području poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša,

3. priprema podzakonske akte u području poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu koje donosi Vlada ili ministar u skladu s ovim Zakonom,

4. surađuje s drugim državnim tijelima, jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave i javnim ustanovama u provedbi politike Vlade u području poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu,

5. priprema izvješća o prijenosu pravne stečevine Europske unije, u području poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva u prijevozu, u pravni sustav Republike Hrvatske, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša,

6. pokreće i vodi informacijske kampanje, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša za promociju korištenju biogoriva u prijevozu,

7. provodi upravni postupak i odlučuje o pojedinačnim pravima i obvezama u upravnim stvarima, u skladu s odredbama ovog Zakona.

VI. MJERE ZA POTICANJE PROIZVODNJE BIOGORIVA I KORIŠTENJA U PRIJEVOZU

Mehanizmi poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva

Članak 17.

Mehanizmi poticanja proizvodnje i korištenja biogoriva uređuju se ovim Zakonom i posebnim zakonima kojima se uređuje tržište nafte i naftnih derivata, trošarine za energente, državna potpora, državna potpora u poljoprivredi, financiranje javnih cesta te namjena i korištenje sredstava Fonda.

Naknada za poticanje proizvodnje biogoriva

Članak 18.

(1) Naknada za poticanje proizvodnje biogoriva je namjenska naknada koju prikuplja Operator tržišta za isplatu novčanih poticaja korisniku poticaja.

(2) Obveznik plaćanja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva je distributer koji stavlja na tržište dizelsko gorivo ili motorni benzin za pogon motornih vozila ili brodova koji se, po posebnom zakonu koji uređuje trošarine, smatra trošarinskim obveznikom. Podatke o trošarinskom obvezniku operatoru tržišta dostavlja carinska uprava. Naknada se plaća po litri isporučenog dizelskog goriva ili motornog benzina.

(3) Visinu naknade za poticanje proizvodnje biogoriva propisuje Vlada odlukom, koju donosi do kraja studenog tekuće godine za iduću godinu, prema ukupnim planiranim troškovima sustava za poticanje proizvodnje biogoriva, na prijedlog Ministarstva.

(4) Naknada za poticanje proizvodnje biogoriva uplaćuje se na poseban račun Operatora tržišta. Uredbom o poticanju proizvodnje biogoriva propisat će se način korištenja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva i ovlasti Operatora tržišta u raspolaganju sredstvima na posebnom računu te pravo Operatora tržišta na naknadu za rad u sustavu poticanja proizvodnje biogoriva.

(5) Obveznik plaćanja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva sam obračunava i plaća naknadu za poticanje proizvodnje biogoriva u roku od 30 dana od dana stavljanja na tržište dizelskog goriva ili motornog benzina za pogon motornih vozila ili brodova. Na sva ostala pitanja nastanka obveze plaćanja naknade za poticanje proizvodnje, rokova za uplatu, nadzora obračunavanja i plaćanja naknade te vođenja evidencija, na odgovarajući način se primjenjuju odredbe posebnog zakona koji uređuje trošarine, a glede naplate naknade, žalbenog postupka, prekršaja i zastare primjenjuju se odredbe općeg poreznog zakona.

Poticanje proizvodnje biogoriva

Članak 19.

(1) Proizvodnja biogoriva potiče se isplatom novčanih sredstava korisniku poticaja po količini proizvedenog, prodanog i isporučenog biogoriva na tržište Republike Hrvatske.

(2) Poticanje proizvodnje biogoriva provodi se u skladu s nacionalnim programom, nacionalnim akcijskim planom, uredbom o poticanju proizvodnje biogoriva i pravilnikom o uvjetima i postupku za ostvarivanje prava na poticaj za proizvodnju biogoriva.

(3) Novčani poticaji za proizvodnju biogoriva određuju se na temelju razlike između domaćeg proizvodnog troška biogoriva kada se stavlja na tržište i uvozne cijene biogoriva kod puštanja u slobodni promet.

(4) Domaći proizvodni trošak biogoriva izračunava se na temelju cijene sirovine na tržištu Republike Hrvatske, cijene pretvorbe te sirovine u biogorivo, cijene prijevoza, skladištenja i drugih predviđenih troškova. Uvozna cijena biogoriva računa se na temelju cijena na međunarodnom tržištu te cijena prijevoza tog biogoriva.

(5) Uredbom o poticanju proizvodnje biogoriva detaljno se propisuju ostali elementi i način za određivanje visine novčanih poticaja za proizvodnju biogoriva iz stavka 3. i 4. ovoga članka.

(6) Uredbu iz stavka 5. ovoga članka donosi Vlada na prijedlog Ministarstva, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša, ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, ministarstvom nadležnim za šumarstvo, ministarstvom nadležnim za promet i ministarstvom nadležnim za financije.

(7) Visinu novčanih poticaja za proizvodnju biogoriva propisuje Vlada odlukom na prijedlog Ministarstva.

(8) Pravilnikom o uvjetima i postupku za ostvarivanje prava na poticaj za proizvodnju biogoriva propisuju se ostali uvjeti i postupak za ostvarivanje prava na novčani poticaj, uključujući i dokumentaciju za dokazivanje ispunjavanja uvjeta za ostvarivanje prava na

poticaj te odgovarajuće obrasce za provođenje postupka, uvjete i postupak vraćanja novčanih sredstava poticaja kada je to propisano ovim Zakonom.

(9) Pravilnik iz stavka 8. ovoga članka donosi ministar, u suradnji s ministrom nadležnim za zaštitu okoliša, ministrom nadležnim za poljoprivredu, ministrom nadležnim za šumarstvo, ministrom nadležnim za promet i ministrom nadležnim za financije.

Poticanje proizvodnje pojedinih biogoriva

Članak 20.

(1) Ovim se Zakonom potiče proizvodnja sljedećih biogoriva:

1. biodizela iz uljane repice,
2. bioetanola iz kukuruza,
3. bioetanola iz šećerne repe,
4. biodizela iz otpadnog jestivog ulja,
5. biodizela iz lignoceluloznih sirovina,
6. bioetanola iz lignoceluloznih sirovina,
7. bioplina,
8. biometanola.

(2) Uredbom o poticanju proizvodnje biogoriva iz članka 19. stavka 5. ovoga Zakona, Vlada može utvrditi i druga biogoriva čija se proizvodnja potiče.

Minimalna i maksimalna poticana količina

Članak 21.

(1) Minimalna poticana količina proizvodnje pojedinog biogoriva je najmanja godišnja količina proizvodnje pojedinog biogoriva za koji se korisniku poticaja isplaćuje poticaj i osnovni kriterij za poticanje proizvodnje biogoriva.

(2) Maksimalna poticana količina proizvodnje pojedinog biogoriva je najveća godišnja ukupna količina proizvodnje pojedinog biogoriva na nacionalnoj razini. Visina novčanih sredstava za poticaj proizvodnje pojedinog biogoriva razmjerno će se smanjiti ako ukupni zahtjevi za poticaj premaše maksimalnu poticanu količinu proizvodnje pojedinog biogoriva.

(3) Minimalna i maksimalna poticana količina proizvodnje pojedinog biogoriva utvrđuju se Nacionalnim akcijskim planom.

Ostvarivanje prava na poticaj

Članak 22.

(1) Zahtjev za ostvarivanje prava na poticanje proizvodnje biogoriva podnosi se Ministarstvu zajedno s propisanom dokumentacijom. O zahtjevu Ministarstvo odlučuje rješenjem.

(2) Proizvođač biogoriva koji je tijekom godine započeo proizvodnju biogoriva ostvaruje pravo na poticaj tek kada proizvede, proda i isporuči na tržište Republike Hrvatske minimalnu poticanu količinu biogoriva utvrđenu za prethodnu godinu.

(3) Korisnik poticaja dužan je čuvati isprave na temelju kojih je ostvario pravo na poticaj za proizvodnju biogoriva četiri godine od dana podnošenja pravovaljanog zahtjeva.

(4) Korisnik poticaja dužan je vratiti novčana sredstva poticaja na račun Operatora tržišta u slučaju izvoza biogoriva za čiju proizvodnju je primio poticaj i/ili ako je sredstva poticaja ostvario protivno odredbama ovoga Zakona i provedbenih propisa. O obvezi vraćanja novčanih sredstava poticaja odlučuje Ministarstvo rješenjem.

Obveza stavljanja biogoriva na tržište

Članak 23.

(1) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište dužan je osigurati da ukupna količina goriva koju stavlja na tržište u jednoj kalendarskoj godini sadrži minimalni udjel biogoriva koji odgovara nacionalnom cilju utvrđenom Nacionalnim akcijskim planom.

(2) Minimalni udjel biogoriva, koji se zahtijeva prema stavku 1. ovoga članka, može se osigurati miješanjem biogoriva s dizelskim gorivom ili motornim benzinom ili stavljanjem čistog biogoriva na tržište, u skladu propisanim zahtjevima za kakvoću goriva.

(3) Obveza iz stavka 1. ovoga članka može se prenijeti na treće osobe pisanim ugovorom. Ugovor će sadržavati podatke o vrsti i količini biogoriva za koja se treća osoba obvezala da će je staviti na tržište, načinu stavljanja na tržište, vremenu ispunjenja obveze i trajanju ugovora.

(4) Ugovor iz stavka 3. ovoga članka se dostavlja Ministarstvu zajedno s obavijesti o prenošenju obveze na treću osobu u elektroničkom i pisanom obliku na propisanom obrascu.

(5) Ministarstvo će svakom obvezniku stavljanja biogoriva na tržište izdati registarski broj i voditi registar obveznika u elektroničkom obliku na propisani način.

(6) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište dužan je poticati korištenje biogoriva u prijevozu objavom informacija o ponudi biogoriva za prijevoz na vlastitoj internetskoj stranici i periodički putem javnih medija.

Povećanje ili smanjenje količine biogoriva

Članak 24.

(1) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište koji je stavio na tržište manju količinu biogoriva u odnosu na količinu za koju je bio obavezan, dužan je u tekućoj godini, povećati količinu biogoriva za tu godinu za onu količinu koju je propustio staviti na tržište u prethodnoj godini.

(2) Prijenos obveze stavljanja biogoriva na tržište iz prethodne godine dozvoljen je samo u tekuću godinu.

(3) Ukoliko je obveznik stavljanja biogoriva na tržište stavio na tržište veću količinu biogoriva u odnosu na obvezu, ima pravo zahtijevati od Ministarstva u skladu s

pravilnikom o mjerama za poticanje korištenja biogoriva, da pri planiranju stavljanja na tržište biogoriva za sljedeću godinu smanji količinu biogoriva za tu godinu za onu količinu koju je više stavio na tržište u prethodnoj godini. O zahtjevu obveznika Ministarstvo odlučuje rješenjem.

Evidencija stavljanja biogoriva na tržište

Članak 25.

Obveznik stavljanja biogoriva na tržište dužan je voditi evidenciju o količini i vrsti biogoriva stavljenog na tržište na propisani način. Ukoliko je obveza stavljanja biogoriva na tržište prenesena na treću osobu, evidenciju o stavljanju biogoriva na tržište za obveznika vodi treća osoba.

Izvješće obveznika

Članak 26.

(1) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište izrađuje Izvješće o provedbi godišnjeg plana obveznika koje sadrži podatke i analizu ispunjenja obveze stavljanja biogoriva na tržište u prethodnoj godini i buduće mjere. Ukoliko je obveznik stavio na tržište manju količinu biogoriva u odnosu na količinu za koju je obavezan, dužan je u godišnjem izvješću naznačiti da će tu nedostajuću količinu staviti na tržište u tekućoj godini (u daljnjem tekstu: Izvješće obveznika).

(2) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka se podnosi Ministarstvu do kraja veljače tekuće godine za prethodnu godinu. Izvješće se dostavlja Ministarstvu u elektroničkom i pisanom obliku na propisanom obrascu.

(3) Ukoliko je obveza stavljanja biogoriva na tržište prenesena na treću osobu, obveznik stavljanja biogoriva na tržište dužan je u izvješću iz stavka 1. ovoga članka naznačiti količinu koju je treća osoba stavila na tržište u ispunjenju ugovornih obveza prema obvezniku stavljanja biogoriva na tržište.

(4) Sastavni dio izvješća iz stavka 1. ovoga članka je izvješće o provedbi monitoringa količine biogoriva za prethodnu godinu koje je izradila ovlaštena osoba za monitoring količine biogoriva.

Utvrđivanje ispunjenja obveze

Članak 27.

(1) Ministarstvo donosi rješenje o utvrđivanju ispunjenja obveze stavljanja biogoriva na tržište za prethodnu godinu, najkasnije do kraja travnja tekuće godine.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo donosi na temelju podataka:

1. iz izvješća obveznika,

2. monitoringa količine biogoriva.

(3) U rješenju iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo utvrđuje količinu biogoriva koju obveznik stavljanja biogoriva na tržište prenosi u sljedeću godinu, ako je ispunjen uvjet iz članka 24. stavka 2. ovoga Zakona.

Utvrđivanje na temelju monitoringa količine biogoriva

Članak 28.

(1) Ministarstvo utvrđuje ispunjenje obveze o stavljanju biogoriva na tržište na temelju podataka o monitoringu količine biogoriva.

(2) Obveznik iz stavka 1. ovoga članka stavlja biogorivo na tržište uz uvjet da je prethodno ishodio suglasnost Ministarstva za provođenje programa monitoringa količine biogoriva. Ministarstvo odlučuje o zahtjevu obveznika za davanje suglasnosti rješenjem.

(3) Obveznik iz stavka 1. ovoga članka je dužan, uz zahtjev, dostaviti program monitoringa količine biogoriva koji sadrži utvrđen opseg i način umješavanja biogoriva u gorivo, uz poštivanje propisanih zahtjeva za kakvoću goriva, a naročito podatke o:

1. vrsti biogoriva,
2. načinu umješavanja biogoriva u dizelsko gorivo ili motorni benzin,
3. mjestu umješavanja biogoriva s dizelskim gorivom ili motornim benzinom,
4. izdavanju potvrde (certifikata) o sukladnosti,
5. načinu provjere vjerodostojnosti podataka iz prethodnih alineja,
6. rovjeraivanju količine biogoriva u pojedinim pošiljkama goriva,
7. načinu i mjestu isporuke biogoriva krajnjem korisniku,
8. druge podatke iz godišnjeg plana obveznika stavljanja biogoriva na tržište.

(4) Obveznik iz stavka 1. ovoga članka mora osigurati provođenje monitoringa količine biogoriva po programu na koji je Ministarstvo dalo suglasnost. Rješenje Ministarstva o davanju suglasnosti na program monitoringa količine biogoriva vrijedi do izdavanja novog rješenja koje se izdaje na zahtjev obveznika ili po službenoj dužnosti, u slučaju izmjene propisanih uvjeta o umješavanju biogoriva u dizelsko gorivo ili motorni benzin.

(5) Program monitoringa količine biogoriva smiju provoditi samo ovlaštene osobe za monitoring količine biogoriva.

(6) Obveznik stavljanja biogoriva na tržište i ovlaštena osoba ugovorom u pisanom obliku uređuju sva pitanja povezana s provođenjem monitoringa količine biogoriva. Troškove provođenja monitoringa količine biogoriva snosi obveznik.

Posebna naknada za okoliš radi nestavljanja biogoriva na tržište

Članak 29.

(1) Ukoliko je obveznik stavljanja biogoriva na tržište stavio na tržište manju količinu biogoriva u odnosu na propisanu, dužan je platiti posebnu novčanu naknadu za okoliš, po načelu onečišćivač plaća, radi nestavljanja biogoriva na tržište (u daljnjem tekstu: posebna naknada za okoliš).

(2) Posebna naknada za okoliš određuje se u novčanom iznosu po jedinici energije ovisno o količini biogoriva koju je obveznik stavljanja biogoriva na tržište propustio staviti na tržište izračunato na temelju njihove energijske vrijednosti. Uredbom o posebnoj naknadi

za okoliš radi nestavljanja biogoriva na tržište propisuju se ostali elementi i visina posebne naknade za okoliš te rok plaćanja.

(3) Uredbu iz stavka 2. ovoga članka donosi Vlada na prijedlog Ministarstva, u suradnji s ministarstvom nadležnim za zaštitu okoliša.

(4) Posebna naknada za okoliš koju je dužan platiti obveznik stavljanja biogoriva na tržište određuje se rješenjem Ministarstva, a plaća se u korist Fonda.

(5) Ukoliko treća osoba iz članka 23. stavka 3. ovoga Zakona propusti ispuniti obvezu stavljanja biogoriva na tržište koju je preuzela u ime i za račun obveznika stavljanja biogoriva na tržište, Ministarstvo će obvezu plaćanja naknade iz stavka 1. ovoga članka odrediti obvezniku.

Obveze korisnika goriva u javnom prijevozu i javnog sektora

Članak 30.

(1) Korisnik goriva u javnom prijevozu i javni sektor, dužan je osigurati da u pojedinoj godini, najmanje 70% unajmljenih ili novokupljenih vozila ili brodova koristi:

1. biogorivo umiješano u dizelsko gorivo ili motorni benzin u udjelu većem od 5 % ili
2. biodizel u obliku čistog biogoriva ili
3. bioplin u obliku čistog biogoriva ili
4. hibridni pogon ili
5. električni pogon ili
6. vodik.

(2) Obveza iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na motorna vozila ili brodove u vlasništvu ili na korištenju u javnom sektoru za koja zbog tehničkih karakteristika ili posebne namjene biogoriva ne mogu biti pogonsko gorivo.

(3) Korisnik goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru dužan je voditi evidenciju o broju i vrsti unajmljenih ili novokupljenih vozila ili brodova iz stavka 1. ovoga članka i korištenju biogoriva u prijevozu u skladu s pravilnikom o mjerama za poticanje korištenja biogoriva.

(4) Ispunjenje obveze iz stavka 1. ovoga članka dokazuje se ugovorom o najmu ili ugovorom o kupnji motornog vozila ili broda i računom za nabavu goriva za pogon motornog vozila ili broda te evidencije koju je dužan voditi korisnik goriva u javnom prijevozu i javni sektor za pojedinu godinu.

(5) Ministarstvo će svakom korisniku goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru izdati registarski broj i voditi registar korisnika goriva u javnom prijevozu i javnog sektora u elektroničkom obliku na propisani način.

Evidencija i izvješće korisnika goriva u javnom prijevozu i javnog sektora

Članak 31.

(1) Korisnik goriva u javnom prijevozu i javni sektor izrađuje na temelju vlastite evidencije izvješće o ispunjenju obveze iz članka 30. ovoga Zakona koje sadrži podatke i analizu ispunjenja obveze u prethodnoj godini i buduće mjere (u daljnjem tekstu: Izvješće korisnika goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru).

(2) Izvješće iz stavka. 1. ovoga članka se podnosi Ministarstvu do kraja veljače tekuće godine za prethodnu godinu. Izvješće se dostavlja Ministarstvu u propisanom elektroničkom obliku i na pisanom obrascu.

VII. NADZOR

Članak 32.

(1) Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Ministarstvo.

(2) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Državni inspektorat i drugi nadležni inspektori.

(3) Ako gospodarski inspektor Državnog inspektorata ili drugi nadležni inspektor pri obavljanju inspekcijskog nadzora utvrdi nepravilnosti i nedostatke, ovlašten je donijeti rješenje kojim će odrediti mjere i rok za njihovo otklanjanje.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka inspektor je ovlašten:

1. narediti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište dostavljanje Ministarstvu programa obveznika (članak 14. stavak 2.),

2. narediti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište dostavljanje Ministarstvu plana obveznika (članak 15. stavak 2.),

3. narediti korisniku poticaja vraćanje novčanih sredstava poticaja (članak 22. stavak 4.),

4. narediti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište provođenje obveze stavljanja biogoriva na tržište (članak 23. stavak 1. i članak 24. stavak 1),

5. narediti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište da objavi informacije o ponudi biogoriva za prijevoz (članak 23. stavak 6.),

6. narediti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište vođenje evidencije o količini i vrsti biogoriva stavljenog na tržište (članak 25.),

7. narediti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište dostavljanje Ministarstvu izvješća o provedbi godišnjeg plana obveznika (članak 26.),

8. narediti obvezniku stavljanja biogoriva na tržište dostavljanje Ministarstvu programa monitoringa količine biogoriva (članak 28.),

9. narediti korisniku goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru vođenje evidencije o ispunjenju obveze u vezi najma ili nabave motornog vozila ili broda koje koristi biogorivo (članak 30. stavak 3.),

10. narediti korisniku goriva u javnom prijevozu i javnom sektoru dostavljanje izvješća Ministarstvu o ispunjenju obveze u vezi najma ili nabave motornog vozila ili broda koje koristi biogorivo (članak 31. stavak 2.).

VIII. KAZNENE ODREDBE

Članak 33.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba obveznik stavljanja biogoriva na tržište ako:

1. ne dostavi Ministarstvu program obveznika u roku određenom u članku 14. stavku 2. ovoga Zakona,
2. ne dostavi Ministarstvu godišnji plan obveznika u roku određenom u članku 15. stavku 2. ovoga Zakona,
3. ne ispunjava obvezu stavljanja biogoriva na tržište na način kako to određuje članak 23. stavak 1. ovoga Zakona,
4. ne potiče korištenje biogoriva u prijevozu objavom informacija o ponudi biogoriva za prijevoz na način kako to određuje članak 23. stavak 6. ovoga Zakona,
5. ne ispunjava obvezu stavljanja biogoriva na tržište na način kako to određuje članak 24. stavak 1. ovoga Zakona,
6. ne izradi i dostavi Ministarstvu izvješće o provedbi godišnjeg plana obveznika na način i u roku određenom u članku 26. ovoga Zakona,
7. ne ishodi suglasnost Ministarstva za provođenje programa monitoringa količine biogoriva kako to određuje članak 28. stavak 2. ovoga Zakona,
8. ne dostavi Ministarstvu program monitoringa količine biogoriva kako to određuje članak 28. stavak 3. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba obveznika stavljanja biogoriva na tržište.

Članak 34.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna i fizička osoba obveznik plaćanja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva ako ne obračuna ili ne obračuna točno naknadu za poticanje proizvodnje biogoriva ili ne uplati naknadu za poticanje proizvodnje biogoriva u propisanom roku i na propisani način suprotno članku 18. stavku 5. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba obveznika plaćanja naknade za poticanje proizvodnje biogoriva za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 35.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna i fizička osoba korisnik poticaja ako:

1. ostvari pravo na poticaj, suprotno članku 22. stavku 1. ovoga Zakona,
2. ne čuva isprave na temelju kojih je ostvario pravo na poticaj, suprotno članku 22. stavku 3. ovoga Zakona,

3. ne vrati novčana sredstva poticaja, suprotno članku 22. stavku 4. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba korisnika poticaja za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 36.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna i fizička osoba korisnik goriva u javnom prijevozu ako:

1. ne ispunjava obvezu u vezi najma ili nabave motornog vozila ili broda koje koristi biogorivo na način kako to određuje članak 30. ovoga Zakona,

2. ne dostavi Ministarstvu izvješće o ispunjavanju obveze u vezi najma ili nabave motornog vozila ili broda koje koristi biogorivo u roku određenom u članku 31. stavku 2. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba korisnika goriva u javnom prijevozu.

Članak 37.

Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj odgovorna osoba javnog sektora ako javni sektor ne ispunjava obvezu u vezi najma ili nabave motornog vozila koje koristi biogorivo na način kako to određuje članak 30. ovoga Zakona.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Podzakonski akti

Članak 38.

(1) Uredba o kakvoći biogoriva (»Narodne novine«, br. 141/05.) ostaje na snazi, ali odredbe članka 14. do 17. prestaju važiti stupanjem na snagu provedbenih propisa iz članka 8. stavka 2. i članka 14. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona.

(2) Vlada će na prijedlog ministra, u suradnji s ministrom nadležnim za zaštitu okoliša, prostorno uređenje i graditeljstvo, uskladiti Uredbu o kakvoći biogoriva (»Narodne novine«, br. 141/05.) s odredbama ovog Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

(3) Ministar donosi provedbene propise iz članka 8. stavka 2., članka 14. stavka 3., članka 19. stavka 8. ovoga Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

(4) Vlada donosi odluku iz članka 18. stavka 3. i članka 19. stavka 7. ovoga Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

(5) Vlada donosi uredbu iz članka 19. stavka 5. i članka 29. stavka 2. ovoga Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

(6) Vlada donosi Nacionalni program iz članka 7. ovoga Zakona i Nacionalni akcijski plan iz članka 9. ovoga Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

(7) Županija i veliki grad donose program županije i velikog grada iz članka 11. ovoga Zakona i godišnji plan županije i velikog grada iz članka 12. ovoga Zakona u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog Zakona.

Stupanje na snagu

Članak 39.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredbe iz članka 10. stavka 4. ovoga Zakona koja stupa na snagu na dan pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Klasa: 310-05/09-01/01

Zagreb, 22. svibnja 2009.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Luka Bebić, v. r.